

Lezingen: Ezechiël 33, 7-9; Romeinen 13, 8-10; Matteüs 18, 15-20.
Menselijk leven en veiligheid worden regelmatig bedreigd. We hoeven maar naar het nieuws te kijken op de TV of ernaar te luisteren aan de radio. Natuurrampen, denk aan de aardbevingen in Turkije, Syrië en nu in Marokko maar ook aan bedreiging van leven, veiligheid en welzijn door menselijk toedoen. Wat kan gedaan worden om het kwaad, door mensen veroorzaakt, te keren? *Op hoog diplomatiek niveau* wordt vóór en áchter de schermen druk overleg gepleegd, om de schade te beperken. Regeringsleiders, ministers en bemiddelaars zijn voortdurend op pad om mogelijkheden van overleg open te houden. Want als die wegvallen zijn de gevolgen helemaal niet te overzien. Door mensen veroorzaakt kwaad zien we in situaties van oorlog en geweld (Sudan-Darfur, Afghanistan, Syrië, centraal Afrika). Mensen zijn er in vele landen uiterst beroerd aan toe. In onze tijd bemoeien zich de Verenigde Naties ermee, de Veiligheidsraad en is er de mogelijkheid van inschakeling van internationale gerechtshoven.

Te bestrijden kwaad doet zich echter *niet alleen op hoog niveau* voor maar kan zich ook interpersoonlijk of in kleine gemeenschappen (dorpen, parochies, gezinnen). Door onenigheid veroorzaakt leed kan soms levenslang voort sudderen. Toegegeven, het is vaak erg moeilijk, om als er op klein niveau iets mis is dat ter sprake te brengen. Men kan heel snel te maken krijgen met 'korte lontjes', met ontkenning en zich afsluiten voor alle kritiek. Met vrees daarvoor is het op het eerste gezicht veel gemakkelijker om aan het kwaad voorbij te kijken en het gevaar dat het almaar door suddert op de koop toe te nemen. Zoals iedereen weet: goed is dat eigenlijk niet, oorzaak vaak van veel leed en een oplossing brengt het niet. Voor een goed gesprek is een vorm van nederigheid ook aan de kant van degene die misschien gelijk heeft, heel dienstig; het besef dat niemand van ons volmaakt is en het verkeerde kan doen. Hoe pakte men het oplossen van zoiets in de tijd van de eerste christengemeente van Jeruzalem aan?

Matteüs beschrijft de aanpak van de jonge gemeenschap van christenen, die uit het jodendom in Jeruzalem. Met de veroorzaker van het kwaad ging men eerst iemand uit de gemeenschap een gesprek onder vier ogen aan. Als dat niet hielp of geen nader inzicht bracht organiseerde men een gesprek van enkelen met de dader. Als dat niet hielp bracht men de kwestie voor de gemeenschap. . Betoonde de dader geen spijt of bond hij/zij niet in dan volgde uitsluiting uit de gemeenschap. Hoezeer de joodse opvattingen in deze gemeenschap van christenen nog een rol speelde blijkt uit de zin: 'beschouw iemand die buitengesloten wordt als een heiden of tollenaar'. De samenleving beschouwde hen in Jezus' tijd als buitengesloten. Jezus zelf ging, zoals we weten met hen om doorbrak op die manier de oude joodse opvattingen. Jezus was namelijk uit op vergeving en verzoening. Daar gaat het verder in de Evangelielezing dan ook over. *Vergeving van kwaad* reikt namelijk aan de wortels van ons bestaan. Achter ons kwaad dat het bestaan van onszelf/anderen heeft aangetast, komt een punt te staan. Erkenning en ter sprake brengen van het kwaad en schuld daaraan én vergeving horen bij elkaar. Het benoemen en ter sprake brengen van het kwaad om de medemens op het betere pad te brengen geeft leven aan degene die dat doet en als de dader daarnaar luistert ook aan de dader. Door vergeving krijgen we en geven we een nieuwe kans tot leven Het Evangelie van vandaag zegt ons dat vergeving doorwerkt zowel op aarde als op het hoogste niveau in de hemel. In onze katholieke kerk is de biecht sinds de 2^e eeuw de mogelijkheid om het kwaad te erkennen en daarvan namens de kerkgemeenschap vergeving te krijgen. Maar de basis ervan is dat we elkaar vergeven, een streep kunnen zetten achter gebeurd kwaad; dat misschien niet uit onze gedachten kunnen bannen, maar wel het oprecht kunnen vergeven. Hierbij helpt ons het geloof in God, die ons zoals we uit het Evangelie weten, onze fouten en tekortkomingen vanuit zijn liefde voor ons vergeeft. We bidden niet voor niets om vergeving in het Onze Vader. AR